

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **Veolia Energie Mariánské Lázně, s. r. o.**, se sídlem Nádražní náměstí 294, Mariánské Lázně-Úšovice, zastoupené JUDr. Martinem Šebkem, advokátem se sídlem Moravská 1553/52, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Léčebné lázně Mariánské Lázně a. s., se sídlem Masarykova 22/5, Mariánské Lázně, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2016, čj. 238/SÚ/16-3, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 7. 2016, čj. 30 A 105/2016 - 85,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1] Městský úřad Mariánské Lázně, Stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 21. 12. 2015 rozhodnutí, čj. STAV/15/4520/SU (sp. zn. STAV/14/200/SU), kterým povolil stavbu -stavební úpravu označenou jako „*Plynová kotelna Poliklinika Mariánské lázně čp. 27, Nehrova 3*“ na pozemku st. p. č. 39 v katastrálním území Mariánské Lázně. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně bránila odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 4. 2016, čj. 238/SÚ/16-3, zamítl a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

II.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku u Krajského soudu v Plzni. Ten řízení o žalobě usnesením ze dne 19. 7. 2016, čj. 30 A 105/2016 – 85 (dále jen „napadené usnesení“), zastavil s odkazem na § 47 písm. c) s. ř. s. a § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), jelikož žalobkyně neuhradila soudní poplatek za žalobu.

[3] Žalobkyně v reakci na napadené usnesení navrhla jeho zrušení ve smyslu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Uvedla, že k nezaplacení soudního poplatku došlo administrativním nedopatřením, které již napravila a předmětný soudní poplatek uhradila. Důvod k zastavení řízení tím dle jejího názoru odpadl. Požadovala, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a pokračoval v řízení v dané věci. Krajský soud nejprve usnesením ze dne 3. 8. 2016, čj. 30 A 105/2016 - 92 rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč žalobkyni a následně jí sdělil, že podmínky pro zrušení napadeného usnesení dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích nebyly naplněny, neboť žalobkyně soudní poplatek uhradila až dne 22. 7. 2016, tedy dva dny poté, co napadené usnesení nabylo právní moci (dne 20. 7. 2016).

III.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti napadenému usnesení krajského soudu včasnou kasační stížností z důvodu, který podřadila pod § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Navrhla napadené usnesení zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatelka v kasační stížnosti opětovně namítala, že k nezaplacení soudního poplatku došlo administrativním nedopatřením, které již napravila a předmětný soudní poplatek uhradila. Napadené usnesení lze proto zrušit podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Vycházel-li krajský soud z informace, že soudní poplatek v době vydání napadeného usnesení uhrazen nebyl, vycházel ze skutkové podstaty, která nemá oporu ve spisu.

IV.

[6] Žalovaný ponechává posouzení kasační stížnosti stěžovatelky plně na uvážení a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu s odůvodněním, že se kasační stížnost týká pouze důvodů nezaplacení soudních poplatků a k těm se nemůže vyjádřit.

V.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud již ustáleně judikuje, že v případě kasační stížnosti směřující proti usnesení správního soudu o zastavení řízení vyplývají kasační důvody z § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V takovém případě nezákonným je rozhodnutí o zastavení žaloby nejen tehdy, byla-li nesprávně posouzena právní otázka, ale i tehdy, bylo-li řízení zmatečné nebo bylo-li usnesení nepřezkoumatelné. Tedy kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. zahrnuje i posouzení důvodů, které jsou jinak obsahově podřazeny pod zbylá písmena §

103 odst. 1 s. ř. s. V rámci přezkumu usnesení o zastavení žaloby kasační soud posuzuje, zda přezkoumávané rozhodnutí správního soudu a důvody, o něž se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem a zda se krajský soud nedopustil případných procesních pochybení v řízení předcházejícím tomuto rozhodnutí. Předmětem přezkumu v řízení o kasační stížnosti v takovém případě naopak není věcná důvodnost a opodstatněnost žaloby, neboť tou se ani správní soud v řízení o žalobě nezabývá.

[10] Spornou otázkou v nyní posuzované věci je, zda v důsledku dodatečné úhrady soudního poplatku za žalobu v řízení před krajským soudem poté, co již rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci, dojde ke splnění podmínky, odůvodňující postup podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, tedy zda jsou důvody pro zrušení takového usnesení.

[11] Z obsahu spisu krajského soudu se podává, že stěžovatelka neuhradila soudní poplatek současně s podáním správní žaloby spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku. Krajský soud jí proto výzvou ze dne 29. 6. 2016, čj. 30 A 105/2016 - 65, uložil povinnost uhradit soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3000 Kč [položka 18, bod 2 písm. a) Sazebníku poplatků] a soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč (položka 20 Sazebníku poplatků). K tomu jí stanovil lhůtu 1 týdne ode dne doručení této výzvy. Zároveň stěžovatelku poučil o možných způsobech zaplacení soudního poplatku v celkové výši 4000 Kč a následcích jeho nezaplacení. Výzva byla doručena právnímu zástupci stěžovatelky do datové schránky 7. 7. 2016. Lhůta k dodatečnému zaplacení soudního poplatku tedy uplynula 14. 7. 2016. Jelikož stěžovatelka soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatila, krajský soud napadeným usnesením řízení zastavil. Usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatelky doručeno prostřednictvím datové schránky dne 20. 7. 2016 a téhož dne také nabylo právní moci. Ze dvou „*záznamů o složení*“, založených na č. l. 89 a 90 soudního spisu, vyplývá, že soudní poplatky v částkách 3000 Kč (za žalobu) a 1000 Kč (za návrh na přiznání odkladného účinku) byly připsány na účet krajského soudu dne 22. 7. 2016.

[12] Soudní poplatek za podání správní žaloby je splatný vznikem poplatkové povinnosti, tj. podáním žaloby [§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona]. Pokud není soudní poplatek uhrazen zároveň s podáním žaloby, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty řízení zastaví (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Soudní poplatek se považuje za zaplacený až v okamžiku připsání peněžní částky na účet soudu: „*Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. ‚záznam o složení‘, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, čj. 9 Afs 7/2012 - 49, dostupný na www.nssoud.cz).

[13] Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích). Rozhodnutí soudu ve správním soudnictví nabývá právní moci dnem, kdy bylo doručeno účastníkům (§ 54 odst. 5 a § 55 odst. 5 s. ř. s.).

[14] Nejvyšší správní soud na základě shora uvedeného uvážil, že krajský soud nepochybil, zastavil-li řízení o žalobě v posuzované věci napadeným usnesením ze dne 19. 7. 2016 proto, že stěžovatelka neuhradila soudní poplatek ani ve lhůtě soudem dodatečně stanovené. Lhůta marně uplynula a soudní poplatek nebyl ke dni vydání napadeného usnesení na účtu krajského soudu připsán.

[15] Pochybení se krajský soud nedopustil ani tím, že nevyhověl návrhu stěžovatelky na zrušení napadeného usnesení podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Pokud byl soudní poplatek připsán na účet krajského soudu 22. 7. 2016, tedy až dva dny poté, co usnesení o zastavení řízení dne 20. 7. 2016 nabylo právní moci, nemohl krajský soud postupovat podle uvedeného ustanovení. Soud totiž zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku ve věcech správního soudnictví pouze tehdy, je-li soudní poplatek zaplacen dříve, než toto usnesení nabude právní moci (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích). S ohledem na skutečnost, že soudní poplatek se považuje za zaplacený až v okamžiku připsání částky na účet soudu (viz bod [12]) a přitom v nyní posuzované věci byl soudní poplatek uhrazen až po právní moci napadeného usnesení dne 22. 7. 2016, námitky stěžovatelky nemohou obstát. Prostor pro zrušení napadeného usnesení podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zde nebyl.

[16] Nedůvodná je i argumentace, že dodatečným uhrazením soudního poplatku odpadl důvod pro zastavení řízení před krajským soudem. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích dnem právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku poplatková povinnost zaniká. Uhradila-li stěžovatelka soudní poplatek dodatečně teprve poté, co jí napadené usnesení nabylo právní moci (srov. body [11] a [15]), neměla již povinnost jej platit a soudní poplatek tak platila bez právního důvodu (§ 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Žádné řízení, v němž trvala stěžovatelčina poplatková povinnost, se již v době úhrady soudního poplatku nevedlo, a proto důvod vedoucí k zastavení řízení v této době nemohl odpadnout.

VI.

[17] S ohledem na shora uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[19] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem. V tomto

řízení osobě zúčastněné nebyla uložena žádná povinnost a soud neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné, proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. října 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu